

TWAALFDE ZONDAG DOOR HET JAAR (B)

EERSTE LEZING (Job 38,1.8-11)

Uit het boek Job.

Toen begon de HEER in storm en wind tot Job te spreken: Waar was u toen de zee haar poorten beukte, onstuimig los wilde breken uit de moederschoot, toen Ik haar kleepte in wolken en hulde in windsels van ochtendsluizen, toen Ik haar paal en perk stelde, de poort vergrendelde en zei: ``Tot hier en niet verder, hier breken uw trotse golven?"

TUSSENZANG (Ps 107)

Weer anderen varen met hun schepen op de zee,
vervullen hun taak op het machtige water;
die mensen zagen met eigen ogen
de wonderdaden van de HEER op de oceaan:

Op zijn bevel stak de stormwind op,
op zijn bevel gaan de golven hoog;
nu eens rijzen zij op tot de hemel,
dan weer vallen zij in de diepte:
in dat gevaar ontzonk hun de moed.

In hun nood riepen zij de HEER aan,
en Hij redde hen uit hun ellende.
Hij wist de storm tot zwijgen te brengen,
zo viel het geweld van de golven stil.

Wat waren ze blij toen die gingen liggen:
Hij bracht hen naar de gewenste haven.
Zij moeten de HEER om zijn liefde prijzen,
om zijn wonderen voor mensen verricht;

TWEEDE LEZING (2 Kor 5,14-17)

Uit de tweede brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Korinte.

Broeders en zusters: De liefde van Christus laat ons geen rust, sinds wij hebben ingezien dat één mens gestorven is voor allen en dat dus alle mensen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en verrezen. Daarom beoordelen wij voortaan niemand meer naar menselijke maatstaven. En ook al hebben wij Christus op die manier beoordeeld, nu is dat niet meer het geval. Zo is dus iemand die in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is er al.

EVANGELIE (Mc 4, 35-41)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus.

Op een dag tegen het vallen van de avond sprak Jezus tot zijn leerlingen: 'Laten we naar de overkant gaan.' Ze lieten de mensen achter en namen Hem mee met de boot waarin Hij zat; er waren nog andere boten bij. En er stak een hevige storm op, en de golven sloegen over de boot, zodat die al volliep. Maar Hij lag op het achterdek op een kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het U niet schelen dat wij vergaan?' Hij stond op en bestrafte de wind en het water: 'Zwijg, wees stil!' En de wind ging liggen en het werd volkomen stil. Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie bang? Hebben jullie nog geen vertrouwen?' Ze werden door schrik bevangen, en zeiden tegen elkaar: 'Wie is dat toch, dat zelfs de wind en het water naar Hem luisteren?'